

som ere forløbne, siden den nye Havnetagt traadte i Kraft. Dette Gjennemsnit er mellem 13 og 14,000 Kr., og Ministeren har gennem Overenskomst med Korsør faaet den nedsat til 12,000 Kr. Men vil man foretage en saadan vilkaarlig, skjønsmæssig Ansættelse, maa den efter Flertallets Mening være adffilligt lavere, og man kunde ikke sætte den over 10,000 Kr., men jeg kan paa Flertallets Vegne sige, at hvis man vilde anstille en Beregning over, hvor meget Beløbet har andraget efter Gjennemsnit for de sidste 6 Aar fra 1877—83, hvor man tager ligeligt Hensyn baade til den gamle og den ny Havnetagt, altsaa tager de 3 sidste Aar, i hvilke den gamle Tagt var gjældende, og de 3 Aar, i hvilke den ny Tagt har været gjældende, og Beløbet viser sig at være højere, vil man senere være villig til at udjævne Forskjellen ved at gaa til et Maximum af 12,000 Kr. I Henshold hertil skal jeg paa Flertallets Vegne opfordre Thinget til at vedtage Forslaget, der er stillet under Nr. 1. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der i Slutningen af dette Forslag tilføies en Begrændsning, som vistnok vil erkjendes fra alle Sider for at være rigtig, nemlig at den Overenskomst, som herved indgaaes, kun skal gjælde, saa længe Overfarten sker fra disse Havne, og mod, at disse Havne ved Hensyn til Vedligeholdelse af Seiløb, Boldværksplads m. m. efterkomme Sindenrigsministerens nærmere Bestemmelser. Det er jo ikke afgjort, at Overfarten over Store Belt vil forblive mellem Korsør og Nyborg. Det viser sig allerede nu, at der er forskjellige Ulemper forbunden dermed, og mulig ville disse Ulemper i Tidens Løb vise sig større, og Trangen til en kortere, lettere og hurtigere Forbindelse vil maaste gjøre sig gjældende med Krav, der ikke ville kunne modstaas. I saa Tilfælde, naar Skibene ikke løbe ind henholdsvis i Korsør og Nyborg Havne, vil der selvfølgelig ikke være Anledning til at give Erstatning for Skibs- og Vareafgifter. Ligeledes er det en Selvfølge, at der med denne Afsløsningssum maa følge en Forpligtelse til at vedligeholde Seiløb, Boldværksplads og deslige efter Sindenrigsministerens nærmere Bestemmelser. — Under Nr. 8 er der stillet af hele Udvalget et Forslag om, at en Sum af 2679 Kr. 18 Ore til Kriminal- og Politirettens Medhjælpsfum for 1882—83 skal udgaa. Det hænder saa ofte, at der paa Finantsloven eller Tillægsbevillingsloven bliver forlangt Vederlag for saadanne Understud, men i Almindelighed iagttages, at det kommer for det samme Aar, for hvilket Tillægsbevillingsloven skal gjælde. Det er imidlertid ikke Tilfældet her. Det Understud,

der søges dækket, er for Finantsaaret 1882—83 og kan derefter ikke siges at høre hjemme paa nærværende Tillægsbevillingslov. Statsrevisionen har gjentagne Gange paataalt dette Forhold, og det maa ogsaa findes rimeligt, at Kriminal- og Politiretten ligesom andre Retter og andre Institutioner søger at angive sit Understud til Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for det Aar, for hvilket Bevillingen skal gjælde, og ikke kommer med det i et følgende Aar, hvorved Statsregnskabet for det paagjældende Aar bringes i Uorden. Derfor har hele Udvalget været enigt om at støtte dette Forslag, idet man maa henbise det til Afgjørelse af anden Dei. — Under Nr. 14 har den høitærede Kirke- og Undervisningsminister stillet et Forslag om Bevillingen af 25,544 Kr. til Opførelse af en Underkjørsel ved det kgl. Theater. Tidligere har der været Forslag om eller i alt Fald Beregning over en saadan Underkjørsel til et Beløb af 40,000 Kr. Nu er der fremkommet et nyt Overflag, hvorved det kun bliver noget over 25,000 Kr. Smidlertid kan Udvalgets Flertal ikke tilraade at bevilge dette Beløb. Jeg behøver ikke at nævne her i dette Thing, hvorledes det er gaaet med det kgl. Theater tidligere, og i den allersjæreste Tid have vi jo faaet fornyet Exempel paa, hvor uheldigt hele dette Foretagende har været. At bevilge nye Byggeforetager ved dette Theater finder Udvalgets Flertal sig ikke foranlediget til, og jeg tror at træffe nogenlunde dette Things Flertals Mening, naar jeg siger: Lad Theatret staa ufuldendt med denne lille Mangel som et Mindesmærke om den Naade, hvorpaa Folkethinget er blevet behandlet i denne Sag. — Under Nr. 17 har den høitærede Krigsminister ligesom ved Finantslovens 3die Behandling gjentaget sit Forslag om Bevillingen af 400 Kr. til Godtgjørelse til Dyrslægen ved Remontekommissionen for Tab i privat Praxis. Jeg skal ikke yttre mig videre derom, men henbise til, hvad derom blev sagt ved 3die Behandling af Finantsloven, og den Afgjørelse, som derved blev truffen. Jeg antager, at den samme vil blive fulgt her. — Under Nr. 32 har den høitærede Finantsminister stillet Forslag om en Bevilling til Møntmesteren af 800 Kr. aarlig som personligt Tillæg; dette er udstemt ved den tidligere Behandling, men Udvalget har efter fornjede Overveielser fundet det billigt overfor den Paagjældende i Betragtning af de Fortjenester, han har havt af det nye Møntvæsens Indførelse, at tilstaa ham dette personlige Tillæg, saa meget mere, som hans Helbred maa antages at være bleven svækket ved det anstrængende Arbejde, han har havt i denne Anledning. Udvalget har derfor, som sagt, efter fornyet